

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí Tr. por. v zmysle § 382a konanom dňa 22. mája 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného **D. B. pre pokračovací zločin krádeže** podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T 207/2008, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. G., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 30. augusta 2012, sp. zn. 3To 93/2012, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. augusta 2012, sp. zn. 3To 93/2012, a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 138 písm. j/ Tr. zák., § 319 Tr. por. v neprospech obvineného D. B..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu **sa z r u š u j e**.

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21. novembra 2011, sp. zn. 1T 207/2008.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. sa obvinený D. B. **n e b e r i e do väzby** s tým, že pokračuje vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. júna 2008, sp. zn. 8T 16/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. októbra 2008, sp. zn. 2To 82/2008.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 21. novembra 2011, sp. zn. 1T 207/2008, bol obvinený D. B. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., v bode 17/ a 21/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v tomto rozsudku v bodoch 1/ až 23/.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2, ods. 3, § 38 ods. 7 Tr. zák. súhrnný a spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine o spáchaní prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ako aj výrok o treste uložený obvinenému B. rozsudkom Okresného súdu Galanta z 25. júna 2008, sp. zn. 3T 93/2008, právoplatný 25. júna 2008, ktorým bol obvinenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému B. rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 17. júna 2008, sp. zn. 8T 16/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. októbra 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. októbra 2008, sp. zn. 2To 82/2008. Súčasne zrušil aj výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo 4. apríla 2008, sp. zn. 2T 91/2008, právoplatný 4. apríla 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to: 1 ks injekčnej striekačky, 1 ks kovovej fajky striebornej farby, 1 ks skrutkovača modrej farby s krížovým hrotom, 1 ks skrutkovača čiernej farby s plochým hrotom, 1 ks posuvných klieští striebornej farby s označením HEAVY DUTY, 1 ks francúzskych klieští, 1 ks skrutkovača so zahnutou hornou časťou.

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. okresný súd uložil obvinenému D. B. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 30. augusta 2012, sp. zn. 3To 93/2012, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., totiž že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a § 371 ods. 1

písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku a nesprávnu aplikáciu hmotnoprávneho ustanovenia, konkrétne použitie § 138 písm. j/ Tr. zák. a následne § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. O spáchanie trestného činu podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda závažnejším spôsobom konania ide vtedy, ak je spáchaný trestný čin na viacerých osobách. Keďže objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. sú spoločenské vzťahy upravujúce vlastnícke a iné práva k veci, pričom zo skutkovej podstaty tohto trestného činu jednoznačne vyplýva, že konkrétnym predmetom útoku je cudzia vec (teda nie osoba), odôvodnenie použitia ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. v súvislosti s trestným činom krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v prípadoch, keď bolo poškodených viacero osôb s poukazom na ustanovenie § 46 ods. 1 Tr. por. neobstojí.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dovolacie dôvody opierajú a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 30. augusta 2012, sp. zn. 3To 93/2012, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, ktorý považoval dovolanie obvineného za nedôvodné. Podľa názoru prokuratúry sa osobitný kvalifikačný znak podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. (závažnejší spôsob konania – na viacerých osobách) nevzťahuje výlučne len na trestné činy spáchané proti telesnej integrite, zdraviu a životu ľudí. Kvalifikovanie skutku obvineného aj podľa tohto ustanovenia Trestného zákona je teda na mieste, nakoľko je nepochybné, že obvinený v 23 skutkoch zasiahol do osobnostných a majetkových práv fyzických osôb – poškodených. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

K bodu I. rozsudku:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Tr. por.), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Tr. por. Dovolací súd preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia ako aj správnosť jemu predchádzajúceho konania a zistil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného D. B..

Z obsahu podaného dovolania jednoznačne vyplýva, že obvinený namietal nesprávne právne posúdenie a nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Keďže použitie ďalších dovolacích dôvodov (§ 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.) obvinený bližšie neodôvodnil, dovolací súd sa týmito nezaoberal.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že prvostupňový súd uznal obvineného D. B. za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., v bode 17/ a 21/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. za aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu uvedeného v ustanovení § 138 písm. j/ Tr. zák. – spáchanie trestného činu na viacerých osobách.

Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že tento aplikoval ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. (závažnejší spôsob konania – spáchanie trestného činu na viacerých osobách) s odôvodnením, že konaním obvineného došlo k poškodeniu viac ako 3 osôb. Poškodeným je v zmysle § 43 ods. 1 Tr. zák. (správne mal byť § 46 ods. 1 Tr. por.) okrem iného aj osoba, ktorej bola trestným činom spôsobená majetková škoda. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o pokračovací trestný čin, kedy obvinený viacerými čiastkovými útokmi poškodil najmenej 24 osôb, naplnil tak, podľa názoru okresného súdu, definíciu závažnejšieho spôsobu konania, teda trestného činu spáchaného na viacerých osobách.

S uvedeným právnym názorom sa najvyšší súd nestotožnil. Zo skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Z uvedeného je

zrejme, že objektom tohto trestného činu je ochrana vlastníckych a iných práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel' navyše nemá vo svojej dispozícii.

V ustanovení § 138 Tr. zák. je upravený osobitný kvalifikačný pojem, konkrétne spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania, pričom podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. sa za závažnejší spôsob konania rozumie spáchanie trestného činu na viacerých osobách. Viacerými osobami sa na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Tr. zák.)

Základnou otázkou pre posúdenie aplikácie ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. teda je, kedy je trestný čin spáchaný na osobe. Rozhodujúcim je posúdenie nielen objektu trestného činu, ale aj predmetu útoku, na ktorý páchatel' bezprostredne útočí. V prípade trestného činu krádeže je objektom, ako už bolo spomenuté, ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je v tomto prípade cudzia vec. Z uvedeného možno jednoznačne vyvodit', že predmetom útoku nie je osoba, a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. V uvedenom prípade nie je potom možné aplikovať osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j/ Tr. zák.

Osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. by bolo možné aplikovať v prípade, ak by bol trestný čin spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb, resp. zásahu do ich telesnej integrity, keďže v tomto prípade by bol predmetom útoku človek.

Je teda zrejmé, že okresný súd nepostupoval správne, keď aplikoval tento kvalifikačný znak na predmetný skutok. Uvedené pochybenie nenapravil ani odvolací súd, a to napriek tomu, že obvinený vo svojom odvolaní naň poukázal.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Nesprávnou aplikáciou hmotnoprávneho ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. okresný súd obvineného D. B. uznal vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., za použitia osobitného kvalifikačného pojmu, čím sa výrazne zhoršilo postavenie obvineného.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude potrebné, aby okresný súd nedostatky vytýkané najvyšším súdom odstránil.

K bodu II. rozsudku:

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe. Zrušením prvostupňového rozsudku sa právne postavenie obvineného D. B. navrátilo do stavu, ktorý existoval pred jeho vyhlásením.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený D. B. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 17. júna 2008, sp. zn. 8T 16/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. októbra 2008, sp. zn. 2To 82/2008, uznaný za vinného z pokusu zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 14 ods. 1, § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Po zrušení prvostupňového rozsudku znovu vstúpilo do platnosti i nariadenie výkonu trestu vydané Krajským súdom v Trenčíne dňa 16. októbra 2008, sp. zn. 2To 82/2008, na základe ktorého obvinený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody 16. októbra 2008 a tento v súčasnosti stále vykonáva.

Za toho stavu sú u obvineného D. B. vylúčené dôvody útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. i preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a keďže nie je daný ani dôvod väzby kolúznej podľa § 71 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákonného ustanovenia a nie je dôvod na uloženie obmedzení obvinenému vo výkone trestu odňatia slobody postupom podľa § 84 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené pod bodom II. tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. mája 2013

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová